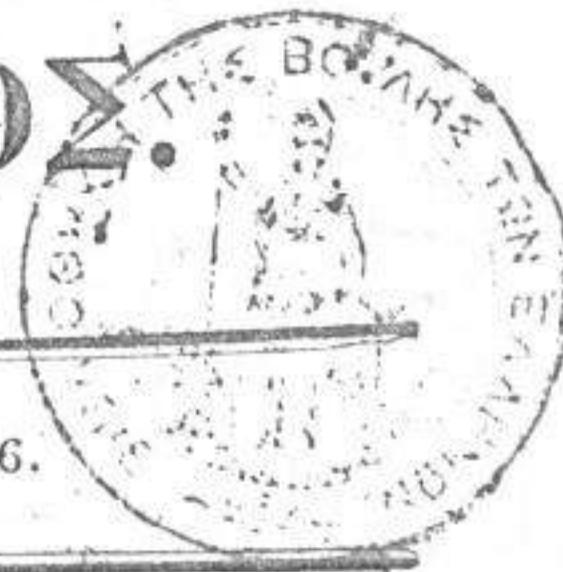

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 3 ΙΟΤΑΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Η Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος Πρὸς ἀταντας τοὺς ἐν Ναυπλίῳ ὑπαρχηγοὺς, καὶ πάσης τάξεως πολίτας.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρμοδιωτέρας στιγμὰς, ἀφ' ὅσας εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἔθνους τῆς πολέμου ἐπαρουσιάσθησαν, διὰ νὰ πολεμήσωμεν τὸν ἔχθρον τῆς πίστεως καὶ πατρίδος μας μὲ τὴν βεβαιότητα τοῦ νὰ τὸν νικήσωμεν, εἶναι ἡ παροῦσα.

"Ολα τὰ κινήματα τοῦ ἔχθρου, ὅσα καὶ ὁποῖα ἀν φάνωνται κατ' ἐπιφάνειαν, σαρέστατα ἀνακαλύπτουν εἰς τὸν φρόνιμον παρατηρητὴν τὴν πραγματικήν του ὀδηγίαν, καὶ τὸν διὸν τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ πλάστικὴ τῆς νίκης θέλει κλίνει εἰς τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων.

Ἄλλα πότε τοῦτο; ὅταν ὅλοι ἀνευ ἀραβιλῆς, καὶ μὲ σταύρῳ ἀπόφασιν τρέξωμεν εἰς τὸν ὥχον τῆς πολεμικῆς σάλωτιγγος.

Οἱ θαλασσῖνοὶ εἶναι καλῶς πρετοιμασμένοι, διὰ ὃ ἀσκούντωσι τὰ μελετώμενα τοῦ ἔχθρου θαλάσσια κούπεια.

Οἱ πιλότωνήσι τοινοῦνται ἀτανταχόθεν, καὶ συκετούμενοι εύροινται ἦδη κατὰ μέτωπον τοῦ ἔχθρου.

Ἡ Μαρίζη ἀνψοῖ νέα τρόπαια ἀθασίας.

Οἱ κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα μείναντες ἀπλούστεροι κάμηνον κατὰ τὴν Κιουταχῆ τὸ πατριωτικόν των χρίσιον, ὅτου καὶ ὁποῖς ἡμποροῦν.

Εἰς τοῦτα τὰ ἐυθουσιαστικὰ κινήματα δὲν μένει παρὰ νὰ προστεθῇ καὶ ἡ σύμπραξις τόσων γενναιῶν πολεμιστῶν, μενόντων κατὰ τὸ παρὸν ἀργῶν, οἵτινες ἐμπωμανοῦν τὰ δινόματά των μὲ τὴν χύσιον πλήθους χρεικῶν αἰράτων, καὶ μὲ τὴν ἀμύητον εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις καρτεροψυχούν των.

Η Διοίκησις, διὰ νὰ ἐνεγγῆῃ ἡ ἐκτραπεῖξ τῶν γενναίων τούτων πολεμιστῶν,

Προσκαλεῖ ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ Ναυπλίου δικτρίου τὰ στρατιωτικὰ σώματα, καὶ ἐν γύρει ὅλους τοὺς θυγατρέους νὰ φέρωσιν ὅπλα, νὰ ἐξέλθωσι τοῦ Ναυπλίου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, καὶ νὰ ἐκτραπεύσωσι

κατὰ τοῦ ἔχθρον, ὅπου καὶ ὅπως ἀπὸ τὰς διατάγας τῆς Διοικήσεως, καὶ ἀπὸ τὰ πολεμικὰ τοῦ ἔχθρου κινήματα ὀδηγηθοῦν.

Προσκαλεῖ ὅλους τοὺς, ὅσοι συνεισφέρουν εἰς τὸν προαιρετικὸν ἔρανον τοῦ πλατάνου, ὅσοις τάξεως καὶ βαθμοῦ ἀν ἦναι, νὰ δώσωσιν ἀποφασίστως, καὶ ἄνευ ἀναβολῆς, εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἔρανου τούτου ἐπιτροπὴν, ὅσα καὶ ὅτι κατέγραψαν νὰ προσφέρωσιν.

Καὶ δηλωσοιεὶ ὅτι, ὅσα χεήματα ἐσυγάχθησαν καὶ συνάργουται ἀπὸ τὸν προαιρετικὸν ἔρανον, θέλουν δοῦι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τούτου ἐπιτροπὴν, κατὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, εἰς ὅσα ἀπὸ τὰ στερεοελλαδιτικὰ σώματα, καὶ τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Μεσολογγίου εὑρεθέντα, ἐκστρατεύσουν, κατὰ τὴν παροῦσαν πρόσκλησιν, ἀφ' ὅπου προηγουμένως οἱ ἀρχηγοὶ των παρουσιάστουν ἔαυτούς εἰς τὴν Διοίκησιν.

Ταῦτα εἶναι εἰς τὰ χρόνη, καὶ εἰς τὴν δύναμιν τῆς Διοικήσεως νὰ διατάξῃ σᾶς ὅλους. Μένει τώρα εἰς σᾶς, κατὰ τὸ χρέος σας, νὰ ὑπακούσητε εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ κατὰ τὰς ἀκμαζούσας δυνάμεις σας νὰ ὑπερασπισθῆτε τὴν πατρίδα.

Ἐν Μπαντζέώ τῇ 28 Ιουνίου 1826.

Ο Πρόεδρος

Ανδρέας Ζαΐμης.

Π. Μαυρομιχάλης.

Αναγνώστης Δελιγιάνης.

Γεώργιος Σισίνης.

Δ. Τζαμαδός.

Ανδρέας Χ. Λαραγύρου.

Α. Μοναρχίδης.

Σ. Τρικούπης.

Ιωάννης Βλάχος.

Παναγιώτης Δ. Δημητρακίσιλος.

(Τ. Σ.) Ο Γενικὸς Γραμμάτευς

Κ. Ζωγράφος

(Τ. Σ.) "Οτι ἵσου τῷ πρωτοτύπῳ

Ο Γεν. Γραμμάτευς

Κ. Ζωγρόφος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ.

Αριθ. 8 τῶν Τὸ προσωρινὸν ἐγκληματοφάσεων. τικὸν δικαστήριον.

Ο Κ. Πανταλέων Σταυράκης ἀνηνέχει εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο δὶ αὐτοφόρας του, λέγων ὅτε, τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπέθετε τοῖς βαρέλιαις ρόύμην, ἴδιοκτησίαιν του, ὑπὸ τὴν φύλαξιν τοῦ Κ. Ν. Καβάκου δὲ Κ. Κ. Μώραλης, γενικὸς ἀστυνόμος τότε ὧν, βίᾳ καὶ δυναστείᾳ τὰ διαληφθέντα βαρέλια λαβὼν, ἀπόντος τοῦ Πανταλέοντος, ἔδωκεν αὐτὰ πρὸς τὸν Κ. Παῖσιον Μυρωνίδην, συμφωνήσας μετ' αὐτοῦ, ἐν ὃ προειρημένος Κ. Καβάκος ἐφώναζεν ὅτι τὰ βαρέλια ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὸν Πανταλέοντα· ἐπειδὴ ἀπότος τὰ παρέδωκεν ὑπὸ τὴν φύλαξιν του, καὶ ὅχι ὁ Μυρωνίδης. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῶν κατηγοριῶν τούτων ἐπαρουσίασεν ὁ Κ. Πανταλέων εἰς τὸ δικαστήριον καὶ δύο ἐμμάρτυρα ἔγγραφα, δὶ ὡν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ρόύμη ἦτον ἴδιοκτησία του.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Κ. Κ. Μώραλης ἐναντίον τῆς δικαίουσύνης καὶ τῶν νομικῶν διατυπώσεων ἐδίκασεν ἐκ μονομερείας, μὴ ὅντων δηλονότι παρόντων ἀμφοτέρων τῶν ἀντιφερομένων μερῶν, ἀλλ’ ἐνὸς μόνου, τοῦ Παισιού Μυρωνίδου.

Ἐπειδὴ καταχρασθεὶς τοῦ ὑπουργήματός του, μετεχειρίσθη βίᾳ ἐναντίον ἴδιοκτησίας πολίτου· καὶ

Ἐπειδὴ παρανόμως λαβὼν ἔνην ἴδιοκτησίαν, ἥθελησεν ἀποξενώσῃ ἀπὸ αὐτῆς τὸν κύριον· διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον, δυνάμεις τοῦ Σ. κοστοῦ ἀπανθίσματος τῶν ἐγκληματικῶν νόμων, ὑποχρεοῦ αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Κ. Πανταλέοντα Σταυράκην τὰ τρία βαρέλιαις ρόύμην ἀνελλιτῶς, ἢ ἵστιμον χρηματικὴν ποσότητα, καὶ τὸν καθυποεᾶλλει ὑπὸ πρόστιμου γύροσίν τριακοσίων πρὸς σωφρονισμὸν αὐτοῦ καὶ παράδειγμα ἄλλων.

Ἐν Ναυπλίῳ 1826 Μαΐου 20:

Ο Πρόεδρος
Σ. Αντωνόπουλος.
Α. Καλαμογδάρτης.
Κ. Δελιγιάννης.
Γ. Πλέσσος.
Δ. Λουκόπουλος.

(Τ. Σ.).

Ο Α' Γραμματεὺς
Δ. Κ. Βυζάντιος.

Οτι ἵσον ἀταράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ:

(Τ. Σ.) Ο τόπον ἐπέχων τοῦ γραμματείου
Κωνσταντῖνος Λουκᾶς.

Αριθ. 12 τῶν Τὸ προσωρινὸν ἐγκληματοφάσεων: ματικὸν δικαστήριον.

Ἀναγγέλσαν καὶ παρατηρησαν μεθ’ ὅλης τῆς ἀτα-

τουμένης σκέψεως καὶ προσοχῆς τὰς ἀναφορὰς διαφόρων πατριωτῶν, ζητούντων νὰ δικαιοθῇ ἀπὸ τὸ δικαστήριον τοῦτο ὁ Κ. Γ. Θ. Ορφανίδης καὶ τινες ἄλλοι, ὡς ὑποστοι ἐσχάτης προδοσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὴν μὲν παρουσιασθεῖσαν κατ’ εὐθεῖαν εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο, τὰς δὲ διευθυνθείσας εἰς αὐτὸ διὰ τῶν δύο Σ. Ἐπιτροπῶν, τῆς Διοικητικῆς καὶ τῆς Συνελεύσεως· ὡσαύτως καὶ τὸ παραγγαράφην τοῦ Κ. Ν. Σκούφου, ἐκ μέρους τοῦ Κ. Γ. Θ. Ορφανίδου, καὶ τὴν ἀπόκτησιν εἰς τὴν παραγγαράφην τοῦ Κ. Σ. Θεαγένους, ὡς ἐκ μέρους τῶν πατριωτῶν ἀκούσατ δὲ καὶ ὅσα ὁ Κ. Ν. Σκούφος ἐκ στόματος ἐνόπεου τοῦ δικαστηρίου τούτου εἶπεν, ἐπιμένων εἰς τὴν παραγγαράφην, εἰς τὸ ὅτι δύλαδή δὲν πρέπει νὰ ἀναθεωρηθῇ ἢ περὶ τοῦ Κ. Γ. Ορφανίδου διαδικασία.

Α ω φ α σ ι ζ ε :

Ἐπειδὴ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὸν θεμελιώδη αὐτοῦ νόμου κατὰ τὸν Σ. οδόν ἐθέσασιν οὕτως: “Ἄχι τῆς συστάσεως τοῦ γενικοῦ κριτηρίου ταῦτα τῶν Βουλευτικὸν σῶμα νὰ διορίσῃ ἐννεαμελῆ ἐπιτροπὴν, ἑκτός τῶν μελῶν αὐτοῦ, σταθερῶς διατριβεῖσαν ὅπων ἡ Διοίκησις.”

Ἐπειδὴ, τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης μὴ συσταθείσης, κατὰ τὴν γενικὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους, πενταμελῆς ἐπιτροπὴ, καὶ ὅχι σταθερὰ, ἐδίκασε τὴν περὶ τοῦ Κ. Γ. Ορφανίδου διαδικασίαν.

Ἐπειδὴ ἡ διαδικασία αὗτη ἐγένετο ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ ἔθνους· καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀπάνθισμα τῶν Βατιλικῶν “Εἴτι γένη ἔξω τοῦ νόμου δεν στέργεται, μακάρι καὶ ἀνηναι πολλὰ δίκαιον.” Σελ. 4. Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον θεωρεῖ τὴν περὶ τοῦ Κ. Γ. Ορφανίδου προχεγονισταν διαδικασίαν παράνομον, καὶ κρίνει νόμιμον τὴν αἵτησιν τῶν διαφόρων πατριωτῶν περὶ τοῦ νὰ ἐπαναληφθῇ ἢ διαδῆκασία αὕτη.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 25 Μαΐου 1826.

Ο Πρόεδρος
Σ. Αντωνόπουλος.
Α. Καλαμογδάρτης.
Κ. Δελιγιάννης.
Γ. Πλέσσος.
Δ. Λουκόπουλος.

(Τ. Σ.) Ο Α' Γραμματεὺς, καὶ ἀγτ' αὐτοῦ
Κωνσταντῖνος Λουκᾶς

Οτι ἵσον ἀταράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ. Σ.) Ο τόπον ἐπέχων τοῦ γραμματείου
Κωνσταντῖνος Λουκᾶς.

Ἐγχώριοι εἰδησεῖς.
ΑΓΡΙΝΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ ἐν Αρμυρῷ ὀπλαρχηγοὶ μετὰ τὴν κατὰ

τοι ταξελθόντος μηνὸς γενεμένην μάχην, ὑπο-
πτευομένοι μὴ σύναξη καὶ ἄλλα δυνάμεις ὁ ἔχθρος,
καὶ τοὺς προσβάλῃ δυνατότερος καὶ δεύτερον, ἔγρα-
ψαν αὐτὴν ἡμέραν πρὸς τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν Θ.
Κολοκοτρώνην, προσκαλοῦντες καὶ αὐτὸν εἰς βοήθειαν.
Οἵτις παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ 2500 στρατιώτας ὑπό-
τοὺς στρατηγὸν Γεωργάκην Ἰατράκον, Μελετόπουλον
καὶ Πετριμεζᾶν, ἔδραμεν ὅπου ἐπροσκαλεῖτο, καὶ τὴν
24 περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἥλιου ἔφθασεν εἰς τὴν
Ἀγίαν Τριάδα Γιαννίτζας· ἀλλὰ ποὺν φθάσῃ ἡ βοή-
θεια, ἐκτυπήσθησαν πάλιν οἱ ἡμέτεροι μετὰ τοῦ ἔχθροῦ,
καὶ πατεχωρίσθησαν. Οἱ γενικὸς ἀρχηγὸς φθάσας ἐ-
κεῖ συνενοήθη μετὰ τῶν ἐν Ἀρμυρῷ, διὰ νὰ ἐπι-
τέσσων καὶ τὰ δύο σώματα διὰ νυκτὸς εἰς τὸν ἔχ-
θρον· ἀλλ' οὗτος ἐνυόήσας, φαίνεται, καὶ τὸ φθά-
σιμον τῆς νέας βοήθειας, ἀνεγάγησε περὶ τὴν ἐσωέ-
ραν ἐκ τῆς ἀγίας Σιὰν, καὶ ἔστησε τὸ στρατόπεδον
του εἰς τὸν χείμαρρον τῆς Καλαμάτας, ὅπου εὐρί-
σκετο κατασκηνωμένος ἕως τῆς 26. Τὰ δὲ περιπλέοντα
τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον πλοῖα ἐλλιμενίσθησαν εἰς
τὸν κόλπον τοῦ Νησίου· τὰ δὲ ἀποβιβάσαντα εἰς
Δῆρὸν τοὺς Ἀραβας ὑπῆγαν εἰς Κορώνην καὶ Μοθύνην.

Οἱ γενικὸς ἀρχηγὸς Θ. Κολοκοτρώνης εύρισκετο
τοποθετημένος εἰς Μάνεσι, ὅπερ ἐπισκλήθη παρὰ τῶν
ἐν Ἀρμυρῷ ὄπλαρχηγῶν, καὶ ἀσχολεῖτο εἰς σύναξιν
ἴκανῶν στρατευμάτων, διὰ νὰ κτυπήσῃ τοὺς εἰς τὰ
Δερβένια τῆς Μεσσηνίας εὑρισκομένους ἔχθρους.

— Οἱ στρατηγοὶ Ν. Κριεζιάτης καὶ Βάσσος Μαυ-
ροβούνιώτης, διορισθέντες νὰ ἐκστρατεύσωσιν εἰς Σά-
λινα ἔφθασαν εἰς Κάζαν, εἰς τὰ Δερβενοχώρια· ἀλ-
λ' ἐκεῖ ἐμάθην παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ὅτι οἱ Εὐθοῖς
Τούρκοι εἰσέβαλον καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ μέρος
τοῦ ιππικοῦ ἐπωριχώρησε, κατὰ δυστυχίαν, ἕως εἰς
τὸν Πειραιᾶ· ὅθεν ἔκριναν εὔλογον νὰ ἐπιστρέψουσι,
διὰ νὰ κτυπήσωσι τοὺς Τούρκους τούτους, καὶ νὰ
ἐμποδίσωσι τὰς αὐτῶν προόδους. Κατὰ τὴν 20 τοῦ
Ιουνίου ἔφθασαν εἰς Λιόσσαν, τόπον τῆς Ἀττικῆς,
ὅπου καὶ ἐστρατοπέδευσαν, περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν
μακρὰν ὡς ἔχθρον. Κατὰ τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ μη-
νοῦ, δύω ὥρας πρὶν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἥλιου, ἐδιώ-
μαν οἱ εἰδημένοι στρατηγοὶ στρατιώτας, νὰ καθί-
σωσιν εἰς διάφορα μέρη πρὸς ἐνέδραν τῶν ἔχθρων, οἱ
ὅποιοι ἐξήρχοντο συνήθως τοῦ στρατιώδου πρὸς θε-
ρισμόν. Κατὰ τὴν ἐνέδραν ταύτην ἔφόνευσαν δύο μό-
νιγοι ἐκ τῶν ἔχθρων. Τοῦτο γενόμενον γνωστὸν εἰς τὸ
ἐργικὸν στρατόπεδον ἐκίνησε τὴν ὄργην τῶν βαρόσ-
ῶν, καὶ ἀμέσως ἔδραμον 200 ιππεῖς ἐναντίον τῶν
ἀπετέρων, οἱ ὅποιοι δὲν ἦσαν οὐδὲ 100, καὶ εἰς
πεδιάδα· μ' ὅλου τοῦτο ἐστάθησαν, καὶ ἐπολέμησαν
περὶ τὴν μίαν ὥραν. Εγ τοσούτῳ ἔφθασε καὶ ἄλλη
βοήθεια, καὶ οὕτως ἐτρέψαν τοὺς ἔχθρους εἰς φυγὴν,
φεύγοντες καὶ πληγώσαντες ἐξ αὐτῶν ίκανούς. Κα-
τὰ δὲ τὴν 24 πολλὰ πρωὶ ἐκινήθησαν οἱ ἔχθροι με-
τολλῆς ὄρμῆς καὶ ἀλαζονείας ἐναντίον τῶν ἡμετέ-
ρων, οἱ ὅποιοι ὅχι μόνον δὲν ἐδειλίασαν, ἀλλ' οὐδ'

ἀνέμειναν τὸν ἔχθρον εἰς τὰς ὀχυρωμένας θέσεις τῶν;
ἄλλ' ἐξελθόντες αὐτῶν ἔδραμον τοῖς ἀπάντησιν αὐτοῦ
ἐν μέσῳ τῆς πεδιάδος, ὅπου καὶ συνῆψαν τὴν μά-
χην· 500 περίπου ἦσαν οἱ πολεμήσαντες "Ελληνες"
καὶ 1500 οἱ Τούρκοι, ἐξ ὧν 300 ἴππεις. Ἡ μά-
χη διήρκεσε πέντε ὥρας. Ἐνίκησαν οἱ "Ελληνες"
ἔτρεψαν τοὺς ἔχθρους εἰς αἰσχρὰ φυγὴν, καὶ τοὺς
ἐδίωξαν τελείως ἐκ τοῦ τόπου τῆς μάχης, φονεύ-
σαντες καὶ πληγώσαντες ἐξ αὐτῶν ίκανούς· ὅλη δὲ
ἡ ζημία τῶν ἡμετέρων συνίσταται εἰς ἐπτὰ πληγώμενους.

Οἱ Εὐθοῖς Τούρκοι μένουσιν ἐστρατοπέδευμένοι εἰς
Καπανδρίτι, χωρίου τῆς Ἀττικῆς, 8 περίπου ὥρας
τῶν Ἀθηνῶν ἀπέχουν. Ἡθελόν ἐξορισθῆ ἐκ τῆς Ἀτ-
τικῆς, καὶ ηθελού περιορισθῆ εἰς τὴν φωλεάν των, ἐάν ἐτρε-
χου καὶ ἄλλοι ὄπλαρχηγοὶ εἰς βοήθειαν τῶν εἰρημέ-
νων στρατηγῶν.

Μετὰ τὸν πόλεμον τῆς 21 τοῦ Ιουνίου ἐποδέσ-
αλον οἱ ἔχθροι εἰς τοὺς ἡμέτερους ὅτι θέλουσι νὰ ὅ-
μιλήσωσι μετ' αὐτῶν. Οἱ ἡμέτεροι δὲν ἀπέβαλον τὸ
πρόθλημα. "Οθεν τὴν 23 τοῦ μηνὸς ἔπειψεν ὁ ἀρ-
χηγὸς τῶν ἔχθρων σελιχτάρης δύο μασόλευμασάδες·
ἔπειψαν καὶ οἱ ἡμέτεροι τέσσαρας ἀθρεύτων. Τὸ
πρόθλημα τῶν ἔχθρων εἰς τὴν συστόμαλιαν αὐτὴν ἦτον,
ἀν θέλωσιν οἱ στρατηγοὶ Ν. Κριεζιάτης καὶ Βάσ-
σιος Μαυροβούνιώτης να προσκυνήσωσι, καὶ νὰ λά-
βωσι τὸ μέρος αὐτῶν, ὑπόσχονται εἰς αὐτοὺς 2000
μισθίους, καὶ ὅποιας κατίτανίας θέλωσι κ. τ. τ.. Ἡ
τῶν Ἐλλήνων ἀπόκοιτις ἐστάθη ἡ ἔξης. "Ἡ κατα-
φρόνησις τῆς θερησκείας· ἡ στέρησις τῶν πολεμικῶν
δικαιωμάτων· ἡ βίασις τῆς προσωπικῆς τιμῆς· ἡ ἀρ-
ταχὴ τῆς ἱδιοκτησίας· ἡ ἐξουθένωσις αὐτοῦ τοῦ χα-
ρακτῆρος τοῦ ἀνθρώπου, ἡνάγκασαν τοὺς "Ελληνας" νὰ
κινηθῶσιν εἰς τὰ ὄπλα· καὶ ὅταν ἔλαβον αὐτὰ εἰς
χεῖρας ὥρκωθησαν ἡ νὰ νικήσωσι τοὺς ἔχθρούς των,
ἡ ν' ἀποθάνωσι μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας. Ἐσεῖς
τώρα θέλετε νὰ κάμητε τοὺς εἰρημένους στρατηγοὺς
ἐπιόρκους, ἀτίμους, προδότας. "Τώσοςχεσθεὶς εἰς
αὐτοὺς λαυτῷς ὑποσχέσεις· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν
γνωρίζομεν ἐκ πείρας, πῶς φυλάττετε τὰς ὑποσχέ-
σεις. "Ο Μωαμετανισμὸς εἶναι ἔχθρος τοῦ χριστια-
νισμοῦ ἀστονδός· ὅποιαν ὑποσχέσιν, ὅποιαν πί-
στιν καὶ ἀν δώσῃ ὁ Μωαμετανός εἰς τὸν χριστιανὸν,
δὲν ὑποχρεόνται ὑπὸ τῆς θερησκείας τοῦ νὰ τὴν φύ-
λαξῃ. Καὶ σεῖς ὑποσχέσθε σήμερον μυρίας ὑποσχέ-
σεις, ἐπειδὴ ἀποθέλλετε εἰς τὸ συμφέρον σας· ἀλ-
λ' αὖτιον τὰς παραβάνετε, καὶ τὸ συνεῖδος δὲν σᾶς
τύπτει διόλου. Πλὴν οἱ στρατηγοὶ μας δὲν δέχονται
τὰ προβλήματά σας, δὲν θέλουσι τὰς ὑποσχέσεις σας, ὅχι
διότι θέλετε παραβῆ αὐτοῖς τὰς ὑποσχέσεις, ὅχι διότι θέ-
λετε γενῆ ἀπιστοῖς, ἀλλὰ διότι δὲν καταδέχονται αὐτοῖς
νὰ γενῶσιν ἐπιόρκους, νὰ φανῶσιν ἐμπροσθὶν ὅλου
τοῦ κόσμου ἀτίμους, ἐναντίον τοῦ στρατιωτικοῦ των χα-
ρακτῆρος· καὶ προδότακα τῆς πατρίδος. "Ἡ πατρίς
μας παρέδωκε τὰ ὄπλα, νὰ πολεμήσουμεν ὑπὲρ αὐ-
τῆς· εἰμένα ὑπόχρεοι νὰ χύτωμεν καὶ τὴν τελευταῖαν

τοῦ αἵματος ράνιδα εἰς ὑπεράσπισιν αὐτῆς. Τέλος ἐμάθαμεν τώρα ἐξ χρόνους νὰ ζῶμεν ἐλεύθεροι· εὐρίσκομεν γλυκυτέραν αὐτὴν τὴν ζωὴν, ἀν καὶ ἦναι ἀκόμη μεμιγμένη μὲ πικρίαν, παρὰ τὴν προτητερινὴν ὑπὸ τὴν δουλείαν. Ἀφῆτε μας νὰ ζῶμεν ἐλεύθεροι. Προκείνομεν τὴν ἐν ἐλεύθερίᾳ δυστυχίαν καὶ ταλαιπωρίαν παρὰ τὴν ἐν δουλείᾳ εὐτυχίαν καὶ ἀνάστασιν. Εχετε τὰς ὑποσχέσεις σας καὶ τὰ καλά σας· καὶ ἀνάγαπατε πολεμοῦμεν, τὸ ὄποιον καὶ ἐπιθυμοῦμεν. „Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἔγινε τῷντι πόλεμος.

— Ο Κιουτάχης ἔθασε κατὰ τὴν 28 τοῦ παρελθόντος Ιουνίου εἰς Θήβας, ὅπου καὶ ἐστρατοπέδευσεν.

— Μανθάνομεν ὅτι ὁ Βυζαντινὸς στόλος ἐξέπλευσεν, καὶ διατεράσσας τὸ Αἰγαῖον πέλαγος διεύθυνετο πρὸς τὴν Κρήτην εἰς τὴν Σούδαν· συνισταται δὲ ἐξ εἰκοσιεπτάτα μεγάλων πλοίων. Λέγεται ὅτι κατέτων ἐκπλέουσι καὶ ἄλλα, καὶ διευθύνονται καὶ αὐτὰ πρὸς τὸ αὐτὸν μέρος, ὅπου ἵσως προσμένεται καὶ ὁ Αἰγαῖος στόλος· ὥστε ἐνούμενοι καὶ οἱ δύο ὄμοι νὰ κινηθῶσι καθ' ἥμαν. Πλὴν καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἔτοιμοι εἰς ἀπάντησιν κοὶ ἀπόκρισιν, καὶ ἐλαύνομεν εἰς τὴν θείαν μᾶλλον βοήθειαν ἢ εἰς τὰς μικρὰς ἥμαν δυνάμεις νὰ νικήσωμεν. Διὰ τῆς θείας βοήθειας ἐθριάμβευσε τοσάκις ὁ μικρὸς καὶ ἀδύνατος Ελληνικὸς στόλος δι' αὐτῆς πάλιν θέλει θριαμβεύσει. Εὰν ὁ θεὸς μεθ' ἥμαν, τὶς καθ' ἥμαν;

Μὲ ἄκραν ἀπορίαν μανθάνομεν, καὶ μὲ βαθεῖαν τῆς ψυχῆς μας λύτοην ἐκδίδομεν τὴν ἀκόλουθον εἰδῆσιν. Ἐνῷ δὲ μᾶς παριστάνεται ἡ πρᾶξις ὡς ἀληθής, δὲν κρίνομεν δίκαιου νὰ ἐπισυνάψωμεν καὶ τὰς περὶ αὐτῆς σκέψεις μας, μὴ γνωρίζοντες εἰστέτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς περιστάσεις· ἀλλ' ἐκδίδομεν κατὰ τὸ παρὸν τὴν εἰδῆσιν τοιαύτην, ὅποιαν τὴν ἐλάθομεν.

Πρό τινων ἡμερῶν ἐστάλησαν παρὰ τῆς ἐπιτρόπης τῶν Ψαριανῶν πλοῖα εἰς κατασκόπευσιν τοῦ ἐγθρικοῦ στόλου. Ἐκ τῶν πλοίων τούτων δύο, πλέοντα τὴν 15 τοῦ παρελθόντος μηνὸς κατὰ τὰ νησίδια, Σπαραμαδόραι λεγόμενα, καὶ διευθυνόμενα πρὸς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Μιτυλήνης διὰ τὸν ἐναντίον ἄνεμον, παρετήρησαν μακρόθεν μίαν κορδέτταν διευθυνομένην πρὸς αὐτὰ, ἥτις πλησιάσατα πρῶτον ἀνετέτασεν Τουρκικὴν σγυμάτιαν, καὶ ὑπέρεργον Αὐστριακὴν, καὶ χωρὶς οὐδεμιᾶς φωνῆς ἦξετάσθει. Τὰ Ελληνικὰ πλοῖα, θέλεωντα αὐτὴν πλησιάζουσαν, καὶ νομίζοντα ὅτι ἔτιχε τὶ νὰ τὰ ἐσωτήσῃ, ἐστάλησαν· ἀλλ' ἄλιο ἐπέρσμενον, καὶ ἄλλο ἔπασσον! Ἡ κορδέττα ὄρχισεν ἀμέσως νὰ πυρεύσῃ τὰ πλοῖα, καὶ νὰ ρίπτῃ κατ' αὐτῶν ἀναμυένας σφαιρας. Τὰ πλοῖα, ἐνοήσαντα τὸν σκοπὸν τῆς κορδέττας, ὅπερις ἦτον περιβανῶς νὰ τὰ πυρπολέσῃ, βεηθούμενα ἀπὸ τῆς αὐτῶν ταχύτητος, ἀπεμακρύνη-

σαν; ἐνῷ ὡς ἡ κορδέττα ἐπύρπόλει αὐτὰ διὰ τῶν τηλέολων (κατζαδόρων), καὶ οὗτως ἐσώθησαν.

Η πόλις τοῦ Ναυπλίου εὐτύχησε κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας μίαν σπανίαν, καὶ, εἰς τὰς παρούσας μάλιστα δεινὰς τῆς πατρίδος περιστάσεις, μεγάλην ειτυχίαν. Ο Κύριος Ἐδουάρδος Μάσσων ἀρχισε νὰ διδάσκῃ δύο ἐν ταύτῳ εἰς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν ἀναγκαίτατα καὶ χρησιμώτατα μαθήματα, τὴν Πολιτικὴν Οἰκονομίαν, καὶ τὴν Ἡθικὴν Φιλοσοφίαν, εἰς πολυταληθὲς ἀκροατήσιον. Τῆς πρώτης ἡ παράδοσις γίνεται τρὶς τῆς ἑδομάδος, τὴν 6, 8 καὶ στ'. τὴν δὲ ζ' γίνεται ἔξετασις καὶ ἐπανάληψις· τῆς δὲ δευτέρας ἀπαρτίζεται τῆς ἑδομάδος, τὴν κυριακήν.

Ο Κύριος Ἐδουάρδος Μάσσων, Σκῶτος τὴν πατρίδα καὶ τὸ γένος, εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τὴν ἔνα καὶ ἡμίσεα χρόνου, καὶ εἰς αὐτὸν τὸ διάστημα ἐστάθη ἰκανὸς νὰ μάθῃ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν γλώσσαν τόσον καλὰ, ὡστε καὶ διδάσκει εἰς αὐτὴν, καὶ ἐπιμελεῖται ἀδιακότως εἰς τὴν τελειοτέραν αὐτῆς μάθησιν, διὰ νὰ γενῇ χρησιμότερος εἰς τοὺς "Ελληνας".

Ο χρηστὸς οὗτος ἀνὴρ ἀσολαμβάνει εἰς τὴν Ἑλλάδα καλλίστην ὑπόληψιν, καὶ τιμᾶται παρὰ πάντων, ὅχι μόνου διὰ τὴν πολλὴν καὶ βάσιμον παιδείαν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀξιομάχητον ἡθικόν του, τὸ διώσιον χρεωστεῖ κυριωτέρως εἰς τὴν ἀληθινὴν χριστιανικὴν ἀγωγήν του καὶ παιδεύειν. Αγαπᾷ τοὺς "Ελληνας παζαϊσολύ· τοῖς συμβούλευει τὰ ὀφέλιμα καὶ συμφέροντα· συγκαταβαίνει φιλανθρώπων εἰς τὰς αταξίας καὶ τὰ σφάλματά των· καὶ, γνωρίζων ὡς φιλόσοφος ὅτι ἔθνος ὑπεδουλωμένου τόσους αἰῶνας, καὶ μάλιστα ὑπά τοὺς βαρυθάρους Τούρκους, τοὺς ἐχθροὺς καὶ διώκτας πάτης παιδείας· καὶ παντὸς καλοῦ, δὲν ἴμωσόρει νὰ ἔναι χωρὶς πολλῶν καὶ μεγάλων ἐλατήματων, σπουδάζει παντοῖος τοῖς τρόποις νὰ μεταβάλῃ τὰ ἐκ τῆς δουλείας ἐλατήματα τῶν "Ελλήνων εἰς ἀζετάς, πάρεχων καὶ ἔκυτὸν ζωντανὸν παραδείγμα εἰς μηματιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ἀρχισε καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἡθικῆς φιλοσοφίας, καὶ μόνο μισθὼν τῶν τόσων του λαμβάνει τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ιδίας αὐτοῦ συνειδήσεως ὅτι ὀφελεῖται ἀνθρώπους χριστιανούς, ἀδελφούς, καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν παρ' αὐτοῦ ὀφελουμένων.

Πλοῖον Ἀγγλικὸν, φθάσαν εἰς Ναύπλιον ἐχθὲς περὶ τὴν ἐστέραν, ἀπήντησε τὸν ἐχθρικὸν στόλον πρὸ δύο ἡμερῶν περὶ τὰ Κύθηρα, ἐκ 37 πλοίων συνιστάμενον.

Κατὰ δὲ εἰδήσεις ἄλλας δύο νομίζομενος ἐχθρικὸς στόλος οὗτος ἦσαν· ἐμπορικὰ πλοῖα ὑπὸ πολεμικῶν συνιδευόμενα.